

встановлено, що нуклеїнат повністю реалізував свій імуномодулюючий потенціал, що характеризувалося ліквідацією Т-лімфопенії, нормалізацією субпопуляційного складу Т-лімфоцитів, в тому числі підвищенням кількості цир-

кулюючих клітин з фенотипом CD4+ та підвищенням імунорегуляторного індексу CD4/CD8. Це свідчить про імунокорегуючий ефект нуклеїнату у хворих на ГП на тлі СПС.

УДК: 612.017:61-008:57.083.3

© Фролов В.М., Лоскутова І.В., Чхетіані Р.Б., 2011

ЦИТОКІНОВИЙ СПЕКТР КРОВІ ТА ПРОДУКЦІЯ ЦИТОКІНІВ В КУЛЬТУРАХ МОНОНУКЛЕАРІВ ХВОРИХ НА УРОГЕНІТАЛЬНИЙ ГЕРПЕС НА ТЛІ СИНДРОМУ ПІДВИЩЕНОЇ СТОМЛЕНОСТІ **Фролов В.М., Лоскутова І.В., Чхетіані Р.Б.**

ДЗ «Луганський державний медичний університет»

В сучасних умовах синдром підвищеної стомлюваності (СПС) вважається дуже поширеною патологією, причому для нього характерно наявність рецидивів герпетичної інфекції (ГІ), в тому числі урогенітального герпесу (УГ), а в патогенетичному – суттєві розлади з боку імунної системи (Г.М. Драннік, В.М. Фролов, 1998; Г.М. Драннік, 2006). При розвитку частих рецидивів УГ відмічається розвиток ускладнень, посилюється пригнічення імунних механізмів та відмічається трансформація СПС у синдром хронічної втоми (Г.М. Драннік, А.І. Курченко, 2011). Тому доцільне вивчення особливостей імунного статусу хворих на УГ на тлі СПС. Було досліджено показники цитокінового спектру крові (ЦПК) у 32 осіб чоловічої статі у віці від 19 до 36 років, страдаючих на рецидиви УГ, в яких експертним шляхом виявлено наявність СПС. Наявність УГ встановлена на підставі анамнезу захворювання, типової клінічної картини захворювання та виявлення антитіл до ВПГ 2-го типу класу IgM методом ІФА та в подальшому за допомогою ПАР. Концентрацію цитокінів (ЦК) (IL-1 β , TNF α , IL-10, TGF- β) досліджували в періоді чергового рецидиву ГІ у сироватці крові та культурах моноцитів (КМ) *in vitro*. Встановлено, що в більшості випадків (у 28 осіб) рівень прозапальних ЦК (IL-1 β , TNF α) у сироватці крові суттєво (P < 0,01) перевищував верхню межу норми. Як спонтанна, так і індукована продукція прозапальних ЦК у КМ свідчить про стабільний харак-

тер запальної реакції. Однак у частини обстежених (8 осіб) з найбільш частими рецидивами УГ (з періодичністю 1,5-3 міс.) при збереженні спонтанної продукції IL-1 β та TNF α біля нижньої межі норми, при стимуляції за допомогою ФГА відмічалася вірогідно менша кратність збільшення рівня індукованої продукції IL-1 β та TNF α , що, можливо, свідчило про пригнічення резервних можливостей моноцитарно-макрофагальної системи (ММС). Рівень TNF α у сироватці крові обстежених був вірогідно підвищеним, в той час як концентрація IL-10 відповідала верхньої межі норми. В КМ продукція TGF- β (як сполучена, так і індукована) була вірогідно підвищена (P < 0,01), спонтанна продукція IL-10 була помірно підвищена, в той час як кратність стимульованої продукції цього ЦК – знижена. Отже, в обстежених хворих на УГ на тлі СПС відмічається підвищення спонтанної і індукованої продукції в КМ прозапальних ЦК (IL-1 β , TNF α), однак при частих рецидивах УГ резерв стимуляції нижче, ніж у здорових, що свідчить про зниження компенсаторних спроможностей ММС. Виявлено також зниження спроможностей Th2-лімфоцитів стосовно рівня продукції ЦК IL-10. Підвищення продукції TGF- β може бути несприятливим для організму, оскільки цей ЦК пригнічує Т-клітинну відповідь та сприяє розвитку фіброзу тканин у місцевій ділянці запального ураження.

УДК: 616-001.28

© Цетнар Л.Й., Андрієшин О.П., 2011

МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНІ ЗМІНИ В ОРГАНІЗМІ ЛЮДИНИ ПІД ВПЛИВОМ РАДІАЦІЙНОГО ФАКТОРА **Цетнар Л.Й., Андрієшин О.П.**

Тернопільський національний економічний університет; Тернопільський державний медичний університет ім. І. Я. Горбачевського

Катастрофа на Чорнобильській АЕС змусила уряд України в 1991 році визнати всю територію України зоною екологічного лиха, наслід-

ки якої ми будемо відчувати протягом багатьох років. Але ми повинні не тільки винести з того, що трапилось, більш менш очевидні уроки, але і